

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος**

Όνομα αξιολογούμενου: ΜΑΡΙΑ ΠΑΡΑΦΟΡΟΥ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή: ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΣΑΚΩΣΤΑ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:	ΠΑΡΑΦΟΡΟΥ ΜΑΡΙΑ ΠΡΑΚΤΙΚΟ Α_compressed (1).pdf
Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:	ΠΑΡΑΦΟΡΟΥ ΜΑΡΙΑ 1Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.pdf
Ημερομηνία 1ης συνάντησης:	08/05/2025
Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:	ΠΑΡΑΦΟΡΟΥ ΜΑΡΙΑ 2Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.pdf
Ημερομηνία 2ης συνάντησης:	19/05/2025

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΑΞΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΔΙΟ Α1 Εκπαιδευτικός: ΠΑΡΑΦΟΡΟΥ ΜΑΡΙΑ Λαμβάνοντας υπόψη τις συναντήσεις προετοιμασίας για την παρατήρηση των διδασκαλιών, την παρατήρηση των δύο διδασκαλιών, τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις διδασκαλίες, την έκθεση αυτοαξιολόγησης, τα στοιχεία ή τεκμήρια που η αξιολογούμενη έχει συγκεντρώσει στον ηλεκτρονικό της φάκελο, καθώς και τα στοιχεία ή τεκμήρια που έχει συγκεντρώσει η αξιολογήτρια, φαίνεται ότι η εκπαιδευτικός ΠΕ70 ΠΑΡΑΦΟΡΟΥ ΜΑΡΙΑ, της Στ' τάξης, του 5ΟΥ Δ.Σ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ, παρουσίασε ένα υψηλό επίπεδο προετοιμασίας και διδακτικών ικανοτήτων. Αξιολογώντας την απόδοσή της στο πεδίο Α1: Γενική και Ειδική διδακτική του γνωστικού αντικείμενου, το εκπαιδευτικό της έργο κρίνεται ως «εξαιρετικό». Στα πλαίσια της αξιολόγησης του Πεδίου Α1 η εκπαιδευτικός πραγματοποίησε δύο διδασκαλίες με τις παρακάτω θεματικές: 1η Διδασκαλία: Γλώσσα, Ενότητα 15: Κινηματογράφος – Θέατρο, Τίτλος Διδακτικού Σχεδιασμού: «Κυριολεξία - Μεταφορά – Παρομοίωση», Τετράδιο Εργασιών Γλώσσας Στ' τάξης Δημοτικού, β' τεύχος, σελ. 50 2η Διδασκαλία: Φυσική, Διδακτική Ενότητα: ΗΛΕΚΤΡΟΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ, ΦΕ1: «Ο μαγνήτης», Τετράδιο Εργασιών Φυσικής Στ' τάξης, σελ.122-125. Η αξιολογική κρίση για το εκπαιδευτικό έργο της, στο πλαίσιο της γενικής και ειδικής διδακτικής του γνωστικού αντικείμενου, τεκμηριώνεται και τεκμαίρεται με ειδική αναφορά στα κάτωθι κριτήρια: Α) Τις συναντήσεις προετοιμασίας της παρατήρησης των δύο διδασκαλιών ή σχεδιασμού προγραμμάτων ατομικής ή μικρο-ομαδικής υποστήριξης μαθητών (για μέλη ΕΕΠ): Η εκπαιδευτικός επιδεικνύει υψηλή διδακτική επάρκεια στον σχεδιασμό μαθημάτων, καθώς εφαρμόζει αρχές στοχοκεντρικού σχεδιασμού με βάση το

ΔΕΠΠΣ και τα ΑΠΣ. Οι στόχοι της είναι σαφώς διατυπωμένοι και πολυδιάστατοι: καλύπτουν γνωστικό, συναισθηματικό πεδίο και πεδίο δεξιοτήτων, ευθυγραμμισμένοι με τη θεωρία του Bloom. Συγκεκριμένα κατά την 1η διδασκαλία, η προετοιμασία είναι εξαιρετικά λεπτομερής, συστηματική και σύμφωνη με τις αρχές του ΔΕΠΠΣ και του ΑΠΣ. Η εκπαιδευτικός έχει πραγματοποιήσει πλήρη ανάλυση των προαπαιτούμενων γνώσεων, τόσο ως προς το γνωστικό επίπεδο όσο και ως προς τη μαθησιακή διαδικασία. Ο σχεδιασμός βασίζεται σε σαφώς οριοθετημένους μαθησιακούς στόχους που διαχωρίζονται σε γνωστικούς, δεξιοτήτων και συναισθηματικούς, δείχνοντας βαθιά παιδαγωγική κατανόηση. Επιπλέον, γίνεται ολοκληρωμένη πρόβλεψη μέσων και υλικών, κατάλληλων για το επίπεδο και τις ανάγκες των μαθητών (συμπεριλαμβανομένου διαφοροποιημένου υλικού), κάτι που αποδεικνύει προσεκτική πρόβλεψη και έντονη επαγγελματική συνέπεια. Ο χρονικός προγραμματισμός είναι ρεαλιστικός και ευέλικτος. Κατά τη 2η διδασκαλία, η προετοιμασία της εκπαιδευτικού χαρακτηρίζεται από βαθιά κατανόηση των αρχών του διδακτικού σχεδιασμού, καθώς ακολουθεί μια ολιστική προσέγγιση στη διδασκαλία: προδιαγράφει με ακρίβεια τις εμπλεκόμενες γνωστικές περιοχές, τους στόχους μάθησης, την υλικοτεχνική υποδομή, τη χρονική διάρκεια, τη διαφοροποίηση υλικού και μεθόδων. Η πρόβλεψη ετερογένειας της τάξης (γλωσσική, μαθησιακή, πολιτισμική) και η σύνδεσή της με εξατομικευμένες στρατηγικές διαφοροποίησης (π.χ. προσαρμοσμένα φύλλα εργασίας, οπτικοποίηση περιεχομένου, ενεργοποίηση υποστηρικτικών μηχανισμών) μαρτυρούν υψηλή ανάλυση των εκπαιδευτικών αναγκών και προγνωστική δεξιότητα. Επιπλέον, η αναφορά σε προϋπάρχουσες γνώσεις και η εξοικείωση των μαθητών με τεχνολογικά εργαλεία και συνεργατικές πρακτικές ενισχύει τη συνοχή και λειτουργικότητα του σχεδιασμού. Διαπιστώνουμε ότι αξιοποιούνται οι αρχές της προγραμματισμένης διδασκαλίας (Gagné, Merrill), του Universal Design for Learning (UDL) και της Διαφοροποιημένης Διδασκαλίας (Tomlinson). Β) Τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών ή σχεδιασμού προγραμμάτων ατομικής ή μικροομαδικής υποστήριξης μαθητών(για μέλη ΕΕΠ): α) Ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο: Η εκπαιδευτικός καταδεικνύει επιστημονική εγκυρότητα και διδακτικό μετασχηματισμό του περιεχομένου. Στη διδασκαλία της Γλώσσας, κατανοεί βαθιά έννοιες μεταγλωσσικής επίγνωσης και λογοτεχνικής προσέγγισης, εφαρμόζοντας σύγχρονες θεωρίες γλωσσοδιδασκτικής και κριτικής παιδαγωγικής. Συγκεκριμένα, κατά την 1η διδασκαλία, η εκπαιδευτικός παρουσιάζει σαφή επιστημονική επάρκεια ως προς το περιεχόμενο της διδασκαλίας: η διάκριση μεταξύ κυριολεξίας, μεταφοράς και παρομοίωσης προσεγγίζεται με επιστημονικά ορθό τρόπο και κατάλληλη διδακτική μεταγλώσσα. Η χρήση εννοιών όπως "μεταγλωσσική επίγνωση", "εννοιολογική αναδόμηση", "διδακτικός μετασχηματισμός" αποδεικνύει άριστη θεωρητική συγκρότηση. Η ενσωμάτωση μεταγνωστικών στόχων και αναφορών στην ποίηση και στη λογοτεχνική γλώσσα συνιστά βαθιά κατανόηση της διαθεματικότητας και των λειτουργιών της γλώσσας. Στη Φυσική, αποδεικνύει γνώση του εννοιολογικού φορτίου των επιστημών, αναγνωρίζοντας και αποδομώντας επιστημονικές παρανοήσεις (π.χ. «μαγνήτες και όλα τα μέταλλα»), και αξιοποιεί πειραματική προσέγγιση βάσει κονστрукτιβιστικών θεωριών (Driver, Osborne). Κατά τη 2η διδασκαλία, η εκπαιδευτικός παρουσιάζει σαφή επιστημονική κατανόηση του γνωστικού αντικείμενου της Φυσικής (μαγνητισμός), αποφεύγοντας την τυπική αναπαραγωγή γνώσης και προσεγγίζοντας το περιεχόμενο μέσα από την πειραματική διαδικασία, την εννοιολογική διερεύνηση και την αντιμετώπιση εναλλακτικών ιδεών. Η διαχείριση της παρανοημένης αντίληψης «οι μαγνήτες έλκουν όλα τα μέταλλα» και η επιστημονική αποδόμησή της μέσα από πειραματικές δραστηριότητες, προσομοιώσεις, χρήση μεταλλικών αντικειμένων διαφόρων ειδών, δείχνει πλήρη γνώση του διδακτικού μετασχηματισμού του περιεχομένου. Παράλληλα, η δημιουργία νοηματικών συνδέσεων με καθημερινές εμπειρίες και αντικείμενα (π.χ. μαγνητάκια ψυγείου) ενισχύει τη μεταγνωστική εγρήγορση και ενθαρρύνει την αυτορρύθμιση της σκέψης των μαθητών. Η μετάβαση από εναλλακτικές αντιλήψεις σε επιστημονική γνώση δείχνει ικανότητα διδακτικού μετασχηματισμού, ενώ η διασύνδεση της γνώσης με την καθημερινότητα ενισχύει τη νοηματική εγγραφή της γνώσης στους μαθητές. β) Διδακτική μεθοδολογία και πρακτικές: Η εκπαιδευτικός εφαρμόζει σύνθετες και εναλλακτικές διδακτικές στρατηγικές, με έντονη διαφοροποίηση, συνεργατικότητα και βιωματικότητα, ευθυγραμμισμένες με τις αρχές του μαθητοκεντρισμού (Piaget, Vygotsky). Η διδακτική της προσέγγιση είναι σπειροειδής, προοδευτικά εμβαθύνουσα, με χρήση πολυτροπικών μέσων (ΤΠΕ, παιχνίδια, κούιζ), τα οποία αυξάνουν τη γνωστική και αισθητηριακή εμπλοκή. Η διαφοροποίηση γίνεται πολυδιάστατα: στο περιεχόμενο, τη διαδικασία, τα προϊόντα και το μαθησιακό προφίλ (σύμφωνα με Tomlinson). Η αξιολόγηση είναι μορφωτική, με έμφαση στην ενεργό συμμετοχή των μαθητών (αυτο- και ετεροαξιολόγηση, ανατροφοδότηση), και όχι απλή καταγραφή επίδοσης. Η χρήση ενεργητικών τεχνικών, όπως καταγισμός ιδεών, ερωτοαποκρίσεις, ρόλοι και παιχνίδια, εντάσσεται σε ένα δομημένο μαθησιακό περιβάλλον αυθεντικής μάθησης, δείχνοντας βαθιά κατανόηση των αρχών της διαφοροποιημένης και συμπεριληπτικής παιδαγωγικής. Συγκεκριμένα, κατά την 1η διδασκαλία, η διδακτική μεθοδολογία είναι πλήρως ευθυγραμμισμένη με τις αρχές της σύγχρονης διδακτικής: • Ομαδοσυνεργατική και βιωματική μάθηση, με εναλλαγή ρόλων, ενίσχυση της αυτορρύθμισης, καλλιέργεια μεταγνωστικών δεξιοτήτων. • Διαφοροποίηση διδασκαλίας, τόσο ως προς το περιεχόμενο όσο και ως προς τη διαδικασία και τα προϊόντα της μάθησης. • Διαβαθμισμένες δραστηριότητες, με αυξανόμενο βαθμό γνωστικής πολυπλοκότητας και έμφαση στη δημιουργική έκφραση. • Χρήση παιγνιδιών και διαδραστικών τεχνικών (κούιζ, δραστηριότητα με αντικείμενα, «Μικροί Ποιητές»), που ενισχύουν τη συναισθηματική και

αισθητηριακή εμπλοκή των μαθητών. • Τριφασικό μοντέλο αξιολόγησης (διαγνωστική, διαμορφωτική, τελική), με ενεργή εμπλοκή των μαθητών στην αυτοαξιολόγηση και ετεροαξιολόγηση, που ευθυγραμμίζεται με τις αρχές της μορφωτικής αξιολόγησης. • Η αξιοποίηση των ΤΠΕ δεν είναι απλώς εργαλεία, αλλά ενταγμένα ουσιαστικά στη διδακτική ροή, υποστηρίζοντας τη διαφοροποίηση, την ανατροφοδότηση και τη διερεύνηση. Κατά τη 2η διδασκαλία, η διδακτική μεθοδολογία είναι πολυτροπική και διαφοροποιημένη, αξιοποιώντας: • Διερευνητική και ανακαλυπτική μάθηση • Πείραμα • Παιχνίδι ρόλων και διαδραστικά παιχνίδια • Βιωματικές δραστηριότητες • Συνεργατική μάθηση με εναλλαγή ρόλων • Τεχνικές διαφοροποιημένης διδασκαλίας με διαβαθμισμένη δυσκολία (π.χ. διαφοροποιημένα φύλλα εργασίας) • Τεχνικές διδασκαλίας όπως καταιγισμός ιδεών, ερωταποκρίσεις. Η προσέγγιση συμβαδίζει με τις σύγχρονες διδακτικές θεωρίες, αξιοποιεί ψηφιακά εργαλεία (Wordwall, ClassDojo, ppt) και διαθέσιμότητα, καλλιεργεί κριτική σκέψη, αυτενέργεια, και επικοινωνιακές δεξιότητες, προάγοντας έτσι την ολιστική ανάπτυξη των μαθητών. Το σενάριο ακολουθεί μια σπειροειδή διδακτική προσέγγιση, όπου κάθε δραστηριότητα χτίζει επάνω στην προηγούμενη, ενισχύοντας τη συσσώρευση και μεταφορά γνώσης. Η επιλογή παιχνιδιών (π.χ. «Κρυμμένος Μαγνητικός Θησαυρός», «Μουσικοί Μαγνήτες») υποστηρίζει την παιγνιώδη μάθηση και ενισχύει τη γνωστική εμπλοκή των μαθητών, συμβάλλοντας σε μια εναλλακτική αξιολόγηση της διδασκαλίας. γ) Παιδαγωγικό Κλίμα και Διαχείριση της Τάξης: Η εκπαιδευτικός οικοδομεί κλίμα που προάγει την ενσυναίσθηση, τη συνεργασία και τη συναισθηματική ασφάλεια, επιτρέποντας την πλήρη μαθησιακή εμπλοκή. Οι ομάδες είναι ετερογενείς, λειτουργικές και με ρόλους, γεγονός που ενισχύει την παιδαγωγική λειτουργικότητα της τάξης. Προωθούνται δημοκρατικές αξίες, συναισθηματική αγωγή και στρατηγικές ειρηνικής συνύπαρξης. Η πειθαρχία είναι προληπτική και συμβουλευτική, όχι κατασταλτική. Οι πρακτικές που καταγράφονται (π.χ. διαμεσολάβηση, ενεργητική ακρόαση, ενσυναίσθηση) και η εστίαση στη συστημική προσέγγιση της διαχείρισης της τάξης τεκμηριώνουν υψηλή κοινωνικοσυναισθηματική ευαισθησία και παιδαγωγική συνέπεια. Γ) Τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών: Παρότι δεν παρέχεται ρητή καταγραφή λεκτικού αναστοχασμού ή συστηματικής αυτοαξιολόγησης από την ίδια την εκπαιδευτικό, η δομή και η προσαρμοστικότητα των διδακτικών σχεδίων δείχνουν πρακτική ενσωμάτωση του αναστοχασμού στη διδακτική της προσέγγιση. Η αξιοποίηση διαμορφωτικής αξιολόγησης, η τροποποίηση της ροής διδασκαλίας σε πραγματικό χρόνο και η συνεχής παρατήρηση των μαθητών αποτελούν ενδείξεις στοχαστικού επαγγελματισμού, βάσει των θεωριών του Schön και του Kolb. Συγκεκριμένα, κατά την 1η διδασκαλία, η ίδια η δομή του διδακτικού σχεδίου, με προβλέψεις για συνεχή ανατροφοδότηση, διαφοροποίηση με βάση τη διαγνωστική αξιολόγηση και ευελιξία ως προς τη διάρκεια και την πορεία της διδασκαλίας, δείχνει υψηλό επίπεδο αναστοχαστικής πρακτικής. • Αναγνωρίζεται η ανάγκη προσαρμογής στον ρυθμό και τις ανάγκες των μαθητών. • Υιοθετείται μεταγνωστική προσέγγιση, με ενεργή εμπλοκή των μαθητών στην ανασκόπηση της μάθησης. Κατά τη 2η διδασκαλία, η εκπαιδευτικός φαίνεται να ενσωματώνει τον αναστοχασμό ως οργανικό μέρος της διδακτικής πράξης. Αυτό τεκμαίρεται από: • Τη συνεχή αξιολόγηση (διαγνωστική, διαμορφωτική, τελική) με πολλαπλές στρατηγικές (ερωτήσεις, κουίζ, παιχνίδια ρόλων, αυτοαξιολόγηση). • Την προσαρμογή της διδασκαλίας σε πραγματικό χρόνο, ανάλογα με τα ενδιαφέροντα και τις αντιδράσεις των μαθητών. • Την πρόβλεψη διαφοροποίησης του υλικού για μαθητές με διαφορετικές ανάγκες. • Τη χρήση της αξιολόγησης ως μέσο για την τροποποίηση της εκπαιδευτικής στρατηγικής και όχι ως αυτοσκοπό. Δ) Την έκθεση αυτοαξιολόγησης του/της Εκπαιδευτικού(αξιολογούμενου/ης): Από την έκθεση αυτοαξιολόγησης της εκπαιδευτικού διαπιστώνεται η μεγάλη εμπειρία της εκπαιδευτικού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση (περίπου 17 χρόνια), η κατοχή Μεταπτυχιακού Τίτλου Σπουδών στις Επιστήμες της Αγωγής - Εκπαιδευτική Ηγεσία και Διοίκηση, Πανεπιστήμιο Λευκωσίας, η κατοχή αναγνωρισμένου πτυχίου υπολογιστών (Infocert Integration Skills), η συμμετοχή της στο Μείζον Πρόγραμμα Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών, στην Επιμόρφωση των Εργαστηρίων Δεξιοτήτων καθώς και η συμμετοχή της πλήθος επιμορφώσεων και σεμιναρίων σχετικά με θέματα όπως: Διαχείριση της Πολυπολιτισμικότητας, Το Project στην Εκπαίδευση, Ψηφιακή αφήγηση για το περιβάλλον, Θέματα Ειδικής Αγωγής (Αυτισμός- Δυσλεξία - Σύνδρομο DOWN), Σεξουαλική διαπαιδαγώγηση, Ανθρωποκεντρική Τεχνητή Νοημοσύνη στην Εκπαίδευση, STEM – Ρομποτική, διαχείριση συγκρούσεων, μουσικοκινητική και τεχνικές διαμόρφωσης ομάδας. Συνοψίζοντας, η εκπαιδευτικός παρουσιάζει άριστη προετοιμασία, γνώση του γνωστικού αντικείμενου, και πολυδιάστατη διδακτική μεθοδολογία. Δημιουργεί θετικό παιδαγωγικό κλίμα που ευνοεί τη συνεργασία και την αυτονομία των μαθητών, ενώ ενσωματώνει σύγχρονα εργαλεία και πρακτικές για την ενίσχυση της μάθησης. Ο αναστοχασμός και η αυτοαξιολόγηση αποτελούν σταθερά χαρακτηριστικά της διδασκαλίας της, οδηγώντας σε συνεχή βελτίωση της πρακτικής της. Συνολικά, η εκπαιδευτικός ανταποκρίνεται με «εξαιρετικό» τρόπο στις απαιτήσεις του Πεδίου Α1 και των κριτηρίων της Υ.Α. 9950/ΓΔ5.